

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ronny Rohart

Vastustaja: Federale Pensioendienst

Resolutsioon

ELL artikli 4 lõiget 3 koostoimes personalieeskirjadega, mis on sätestatud nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määrusega (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed, mida on muudetud nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 723/2004, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille kohaselt ei lubata sellise töötaja pensioniõiguste kindlaksmääramisel, kes töötas töölepingu alusel selles liikmesriigis enne, kui temast sai liidu ametnik, ja kes läbis juba liidu ametnikuna selles liikmesriigis oma kohustusliku ajateenistuse, pidada ajateenistuses viibitud perioodi selle töötaja puhul samaväärseks töölepingu alusel töötaja tegeliku töötamisperioodiga, kusjuures sellel isikul oleks sellele õigus, kui ta oleks teenistusse kutsumise ajal või ajateenistuse lõpetamisele järgnenud kolmest aastast vähemalt ühe aasta vältel töötanud töökohal, mis on hõlmatud riikliku pensioniskeemiga.

(¹) ELT C 182, 28.5.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 7. veebruari 2019. aasta otsus (Oberlandesgericht Oldenburgi eelotsusetaotlus — Saksamaa) — NK

(kohtuasi C-231/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Transport — Maanteevedu — Määrus (EÜ) nr 561/2006 — Määrus (EL) nr 165/2014 — Sõidumeeriku kasutamise kohustus — Erand, mis puudutab elusloomade põllumajandusettevõttest kohalikule turule ja vastupidi või turult kohalikku tapamajja vedamiseks kasutatavaid sõidukeid)

(2019/C 131/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Oldenburg

Põhikohtuasja pooled

NK

menetluses osalesid: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta määrusega (EL) nr 165/2014, artikli 13 lõike 1 punktis p kasutatud mõistet „kohalik turg“ tuleb tõlgendada nii, et see ei tähista tehingut

põllumajandusloomade hulgimüüja ja põllumajanduslooma hulgimüüjat ennast, mistõttu selles sättes ette nähtud erandit ei saa laiendada sõidukitele, millega veetakse elusloomi põllumajandusettevõtetest otse kohalikesse tapamajadesse.

(¹) ELT C 221, 25.6.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. veebruari 2019. aasta otsus (Rechtbank Amsterdami eelotsusetaotlus — Madalmaad) — Euroopa vahistamismääruse täitmise menetlus järgmise isiku suhtes: TC

(kohtuasi C-492/18 PPU) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2002/584/JSK — Euroopa vahistamismäärus — Artikkel 12 — Isiku vahi all pidamine — Artikkel 17 — Euroopa vahistamismääruse täitmisotsuse tegemise tähtaeg — Riigisisese õigusnormid, mis näevad ette vahistusmeetme automaatse peatamise, kui vahistamisest on möödunud 90 päeva — Koosõlaline tõlgendamine — Tähtaegade kulgemise peatumine — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 6 — Õigus isikuvabadusele ja turvalisusele — Riigisiseste õigusnormide lahknevad tõlgendused — Selgus ja ettenähtavus)

(2019/C 131/19)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pool

TC

Resolutsioon

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsust 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, nagu käsitletakse põhikohtuasjas ning mis näeb ette üldise ja tingimusteta kohustuse vabastada Euroopa vahistamismääruse alusel vahistatud tagaotsitav isik 90 päeva möödumisel tema vahistamisest, kui esineb väga tõsine põgenemisoht, mida ei saa sobivate meetmete kohaldamisega vastuvõetava tasemeni vähendada.

Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mis lubab tagaotsitava vahi all pidada üle selle 90-päevase tähtaja nimetatud riigisisese õigusnormi tõlgenduse alusel, mille kohaselt see tähtaeg peataks, kui vahistamismäärust täitev õigusasutus otsustab esitada Euroopa Liidu Kohtule eelotsusetaotluse või oodata ära vastuse eelotsusetaotlusele, mille on esitanud teine vahistamismäärust täitev õigusasutus, või lükata üleandmisotsuse tegemise edasi põhjusel, et vahistamismääruse teinud liikmesriigis võib esineda tegelik oht, et vahistamistingimused on ebainimlikud või alandavad, kui see kohtupraktika ei taga nimetatud riigisisese õigusnormi koosõla raamotsusega 2002/584 ja selles esineb lahknevusi, mis võivad anda tulemuseks erineva kestusega vahi all pidamise.

(¹) ELT C 381, 22.10.2018.